
Synchronizacja

Ostatnia modyfikacja: 11.03.2020

Wprowadzenie

- Współbieżny dostęp do współdzielonych danych może powodować niespójność danych.
- Utrzymanie spójności danych wymaga mechanizmów zapewniających uporządkowane wykonywanie współpracujących procesów.
- Przykład: problem producenta-konsumenta z ograniczonym buforem o pojemności n . Rozwiązanie (na następnym slajdzie) wykorzystuje współdzieloną zmienną *counter*, o wartości początkowej 0. Wartość zmiennej jest powiększana przy każdym dodaniu nowego obiektu do bufora, a zmniejszana przy usunięciu obiektu z bufora.

Producent-konsument (i bufor)

■ Dane współdzielone

```
#define BUFFER_SIZE 4
typedef struct { . . . } item;
item buffer[BUFFER_SIZE];
int in = 0, out = 0, counter = 0;
```

■ Producent

```
while (true) {
    /* produce an item in next_produced */
    while (counter == BUFFER_SIZE) ; /* buffer full? */
    buffer [in] = next_produced;
    in = (in + 1) % BUFFER_SIZE;
    counter++;
}
```


■ Konsument

```
while (true) {
    while (counter == 0) ; /* buffer empty? */
    next_consumed = buffer[out];
    out = (out + 1) % BUFFER_SIZE;
    counter--;
    /* consume the item in next_consumed */
}
```

Producent-konsument - implementacja

- Dla poprawności działania powyższych algorytmów instrukcje:
`counter++;`
`counter--;`
muszą być wykonywane **niepodzielnie** (ang. *atomically*), tzn. wykonywanie tych instrukcji nie może być przerwane.
- Przykładowa realizacja operacji **counter++** oraz **counter-**

```
R1 = counter  
R1 = R1 + 1  
counter = R1
```

```
R2 = counter  
R2 = R2 - 1  
counter = R2
```

Producent-konsument - wyścigi

- Przykładowo niech początkowo **counter=3**, a procesor wykonuje kod procesów producenta i konsumenta w następującej kolejności:

producent:	R1 = counter	(R1 = 3)
producent:	R1 = R1 + 1	(R1 = 4)
konsument:	R2 = counter	(R2 = 3)
konsument:	R2 = R2 - 1	(R2 = 2)
producent:	counter = R1	(counter = 4)
konsument:	counter = R2	(counter = 2)
- Zmienna **counter** może uzyskać wartość **4** lub **6** (zależnie od tego który z procesów zapisze do zmiennej ostatni), ale nie wartość poprawną (5).
- **Wyścigi** - sytuacja w której dwa lub więcej procesów zmieniają współbieżnie wspólną zmienną i gdy końcowa wartość zmiennej zależy od tego który z procesów zmodyfikuje zmienną ostatni.
- Dla zapobieżenia wyścigom procesy współbieżne muszą **synchronizować** swoje działanie.

Problem sekcji krytycznej

- n procesów współzawodniczy w dostępie do współdzielonej danej
- W każdym z procesów istnieje fragment kodu, nazywany sekcją krytyczną (ang. *critical section*), w którym występuje dostęp do współdzielonych danych.
- Problem – zagwarantować, że w przypadku gdy jeden proces wykonuje kod sekcji krytycznej - żaden inny proces nie może znajdować się w swojej sekcji krytycznej.
- Struktura procesu P_i

sekcja wejściowa

sekcja krytyczna

sekcja wyjściowa

reszta

Rozwiązanie problemu sekcji krytycznej

- 1. Wzajemne wykluczanie (mutual exclusion).** Jeśli proces P_i jest w swojej sekcji krytycznej, to żaden inny proces nie działa w sekcji krytycznej.
- 2. Postęp (progress).** Jeśli żaden proces nie działa w sekcji krytycznej, oraz istnieją procesy, które chcą wejść do sekcji krytycznych, to tylko procesy nie wykonujące swoich reszt mogą kandydować do wejścia do sekcji krytycznej i wybór ten nie może być odwlekany w nieskończoność.
- 3. Ograniczone czekanie (bounded waiting).** Musi istnieć ograniczenie na liczbę wejść innych procesów do ich sekcji krytycznych po tym, gdy dany proces zgłosił chęć wejścia do swojej sekcji krytycznej i zanim uzyskał na to pozwolenie.
 - Zakładamy niezerową szybkość wykonywania procesów
 - Nie zakładamy relacji szybkości procesów.

Algorytm Petersona

- Tylko 2 procesy, P_0 oraz P_1
- Założenie: operacje maszynowe **load** i **store** są atomowe
- Dane współdzielone:

```
int znacznik[2], numer;
```

- Proces P_i ($i=0$ lub 1)

```
...  
znacznik [i] = true;  
numer = j; // Uwaga: j == !i, tzn. j=1 dla  $P_0$  i j=0 dla  $P_1$   
while (znacznik [j] && numer == j) ;  
/* sekcja krytyczna */
```

```
...  
znacznik[i] = false;  
/* reszta */
```

...

- Algorytm spełnia wszystkie **3** warunki poprawności - rozwiązując problem sekcji krytycznej dla dwóch procesów.

Sprzętowe wspomaganie synchronizacji

- Systemy zazwyczaj posiadają środki do sprzętowego wspomagania obsługi sekcji krytycznej.
- Wszystkie omawiane dalej rozwiązania wykorzystują **blokowanie (locking)**
 - Obszary krytyczne są zabezpieczone przez blokady dostępu
- Systemy z jednym procesorem –mogą wyłączyć obsługę przerw
 - Aktualnie wykonywany kod nie zostanie wywłaszczony (running without preemption)
 - Podejście zazwyczaj nieefektywne w systemach wieloprocessorowych
 - Systemy wykorzystujące wyłączanie przerw nie są dobrze skalowalne

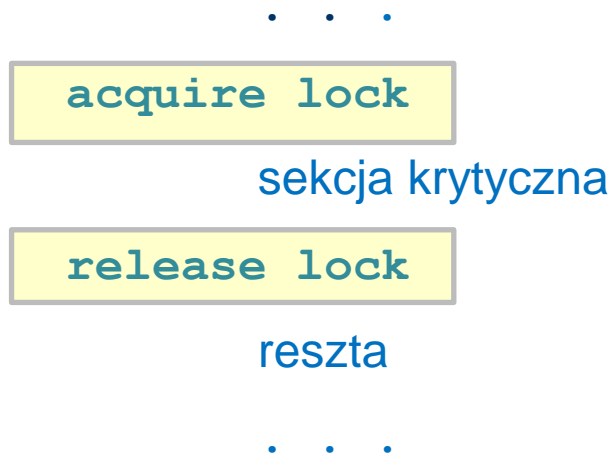
Współczesne procesory są wyposażone w specjalne instrukcje

- **Atomowe** = nieprzerywalne
- Testowanie słowa procesora i jednoczesne ustawienie wartości innego słowa
- Zamiana wartości dwóch słów w pamięci

Rozwiązanie problemu sekcji krytycznej za pomocą blokady

Ogólny schemat rozwiązania problemu sekcji krytycznej z blokadą (**lock**), którą może zająć tylko jeden (z dwóch) procesów. Podstawowe operacje

- Zajmij (**acquire**)
- Zwolnij (**release**)

- Dla większej liczby procesów powyższy schemat zapewnia jedynie **wzajemne wykluczanie**

Sprzętowe wspomaganie synchronizacji (c.d.)

- Nerozdzielna zamiana wartości dwóch zmiennych

```
void Zamień(boolean &a, boolean &b) {  
    boolean temp = a; a = b; b = temp;  
}
```

Wykorzystanie do **wzajemnego wykluczania**:

- Dana dzielone: `boolean zamek=false;`

- Proces P_i

```
boolean klucz= true; /* dana lokalna */
```

```
do{  
    Zamień(zamek,klucz) ;  
} while(klucz) ;
```

```
/* sekcja krytyczna */
```

```
. . .
```

```
zamek = false;
```

```
/* reszta */
```

Sprzętowe wspomaganie synchronizacji

- Wyłączanie przerw na czas wykonywania sekcji krytycznej
- **Testuj i zmieniaj nierozdzielnie** zawartość słowa maszynowego.

```
boolean Testuj_i_Ustal(boolean &cel) {  
    boolean rv = cel;  
    cel = true;  
    return rv;  
}
```

Wykorzystanie do realizacji *wzajemnego wykluczania*:

- Zmienna dzielona: `boolean zamek = false;`
- Proces P_i

```
. . .  
while (Testuj_i_Ustal(zamek)) ;
```

```
.../* sekcja krytyczna */
```

```
zamek = false; /* zwolnienie blokady */
```

```
. . . /* reszta */
```

Wzajemne wykluczanie z ograniczonym czekaniem

- Współdzielone: `boolean czekanie[n], zamek;`
- Kod procesu nr *i* (spośród *n*)

```
/* sekcja wejściowa */
    czekanie[i] = true; klucz = true;
    while ( czekanie[i] && klucz )
        klucz=Testuj_i_Ustal(zamek);
    czekanie[i] = false;
```

```
/* sekcja krytyczna */
```

```
...
```

```
/* sekcja wyjściowa */
    j = (i+1) % n;
    while ( j != i && ! czekanie[j] ) j= (j+1) % n;
    if ( j == i ) zamek = false;
    else czekanie[j] = false;
```

```
/* reszta */
```

```
...
```

Semafor

- Mechanizm synchronizacji nie wymagający aktywnego czekania.
- Semafor S zawiera licznik - liczbę całkowitą, którą można modyfikować jedynie za pomocą dwóch **nierozdzielnych operacji** (oryginalnie nazwanych **P** i **V**):

```
wait (S):  while (S.value ≤ 0) do ;  
           S .value--;
```

```
signal (S): S .value++;
```

Przykład: sekcja krytyczna dla n procesów

- Zmienne dzielone
 - `semaphore mutex;`
 - początkowo `mutex.value = 1`

- Proces P_i

...

```
wait(mutex);
```

```
/* sekcja krytyczna */
```

...

```
signal(mutex);
```

```
/* reszta */
```

...

Implementacja semaforów

- Trzeba zagwarantować, że żadna para procesów nie może jednocześnie wykonać `wait()` i `signal()` na tym samym semaforze.
- Tak więc wykonywanie funkcji `wait()` and `signal()` musi odbywać się pod ochroną sekcji krytycznej
 - Można w tej sekcji krytycznej korzystać z odpytywania (`busy waiting`) jeżeli chroniony kod jest krótki, bo wówczas mała jest strata cykli procesora
- Aplikacje mogą spędzać w swoich sekcjach krytycznych dużo czasu, więc odpytywanie nie jest wówczas wskazane.

Implementacja semafora bez aktywnego czekania

- Zwiążemy z semaforem rekord (strukturę)

```
typedef struct {  
    int value;  
    struct process *L; /* lista procesów oczekujących */  
} semaphore;
```

- Założmy dwie proste operacje:
 - **block** zawiesza proces, który ją wywołał.
 - **wakeup(P)** wznowia wykonanie zawieszzonego procesu **P**.

Implementacja semafora - c.d.

- Operacje semaforowe zdefiniowane są następująco:

```
wait(semaphore *S) :  
    S->value--;  
    if (S->value < 0) {  
        /* dodaj ten proces do listy S->L i uśpij */  
        block();  
    }  
  
signal(semaphore *S) :  
    S->value++;  
    if (S->value <= 0) {  
        /* usuń process P z listy S->L i obudź go */  
        wakeup(P);  
    }
```

Semafor - uniwersalny mechanizm synchronizacji

- Zadanie: Wykonaj B w P_j dopiero po tym, jak się wykona A w P_i
- Rozwiązanie:
 - Zainicjuj wartość semafora **flag** przez 0
 - Kod:

P_i	P_j
\vdots	\vdots
A	wait(flag)
signal(flag)	B

Blokada i głodzenie procesów

- **Blokada** – dwa lub więcej procesów czekają bezterminowo na zdarzenie, które może być jedynie wytworzone przez jeden z oczekujących procesów.
- Niech S oraz Q będą dwoma semaforami zainicjowanymi przez 1

P_0	P_1
<code>wait(S) ;</code>	<code>wait(Q) ;</code>
<code>wait(Q) ;</code>	<code>wait(S) ;</code>
<code>:</code>	<code>:</code>
<code>signal(S) ;</code>	<code>signal(Q) ;</code>
<code>signal(Q)</code>	<code>signal(S) ;</code>

- **Głodzenie** – czas oczekiwania procesu na semafor jest bardzo długi lub nieograniczony wskutek niewłaściwego szeregowania procesów oczekujących (np. szeregowanie LIFO, bądź statyczne priorytetowe).
- **Inwersja priorytetów** – niskopriorytetowy proces, który zajął semafor potrzebny wykonującemu się procesowi o wyższym priorytecie, powoduje wstrzymanie tego drugiego (jak gdyby zyskiwał na „ważności”).
 - Rozwiązanie: **dziedziczenie priorytetów (priority inheritance)**

Semaforey zliczające

- **Semafor zliczający** (*wielowartościowy*) – zmienna całkowita może przybierać wartości z (jednostronnie) nieograniczonego przedziału wartości.
- **Semafor binarny** – zmienna może przybierać wartości 0 oraz 1; może być prostszy do implementacji.
- Semafor zliczający **S** można implementować za pomocą dwóch binarnych.

Struktury danych:

```
binary-semaphore S1, S2;  
int C;
```

Inicjalizacja: `S1.value = 1;` `S2.value = 0;` `C =` początkowa wartość **S**

Wait(S){	Signal(S){
wait(S1);	wait(S1);
C--;	C ++;
if (C < 0) {	if (C <= 0) signal(S2);
signal(S1);	else signal(S1);
wait(S2);	
}	}
signal(S1);	
}	

Klasyczne problemy synchronizacji

- Problem ograniczonego buforowania
- Problem czytelników i pisarzy
- Problem obiadujących filozofów

Problem ograniczonego buforowania

- Dane dzielone

semaphore pełny, pusty, mutex;

SemInit(pełny,0); SemInit(pusty,n); SemInit(mutex,1);

- Proces producenta

do {

/ wytwórz jednostkę informacji */*

...

wait(pusty);

wait(mutex);

/ dodaj jednostkę informacji do bufora */*

...

signal(mutex);

signal(pełny);

} while (1);

- Proces konsumenta

do {

wait(pełny);

wait(mutex);

/ usuń jednostkę informacji z bufora */*

...

signal(mutex);

signal(pusty);

/ konsumuj pobraną jednostkę informacji */*

...

} while (1);

Problem czytelników i pisarzy

- Dane są wspólne dla wielu wykonujących się współbieżnie procesów
 - **Czytelnicy** – jedynie odczytują dane, nie wykonują żadnych modyfikacji danych
 - **Pisarze** – odczytują i modyfikują dane
- Problem
 - Należy umożliwić czytelnikom współbieżny odczyt danych – o ile danych nie modyfikuje pisarz
 - Tylko jeden pisarz może w danej chwili modyfikować dane.
- Można rozważać kilka wariantów sformułowania problemu czytelników i pisarzy:
 - **Pierwszy wariant** – żaden czytelnik nie jest powstrzymywany przed rozpoczęciem czytania o ile aktualnie pisarz nie ma prawa wykorzystywania danych
 - **Drugi wariant** – pisarz rozpoczyna czytanie jak najszybciej.
 - W obydwóch wariantach istnieje możliwość głodzenia -> sformułowano dalsze warianty ...
 - W niektórych systemach rozwiązywanie problemu czytelników i pisarzy jest wspierane przez jądro (**reader-writer locks**)

Problem czytelników i pisarzy

- Dane dzielone: **semaphore mutex, pisanie; int czyt;**
początkowo: **SemInit(mutex,1); SemInit(pisanie,1); czyt = 0**
 - Proces pisarza

```
wait(pisanie);
...
/* tu następuje pisanie */
...
signal(pisanie);
```
 - Proces czytelnika

```
wait(mutex);
czyt++;
if (czyt == 1)
    wait(pisanie);
signal(mutex);
/* tu następuje czytanie */
...
wait(mutex);
czyt--;
if (czyt == 0)
    signal(pisanie);
signal(mutex);
```
-

Problem obiadujących filozofów

- Dane dzielone

semaphore pałeczka[5]; /* początkowo =1 */

Problem obiadujących filozofów (c.d.)

- Filozof i :

```
do {  
    wait(pałeczka[i]);  
    wait(pałeczka[(i+1) % 5])  
    ...  
    /* spożywaj posiłek */  
    ...  
    signal(pałeczka[i]);  
    signal(pałeczka[(i+1) % 5]);  
    ...  
    /* filozofuj */  
    ...  
} while (1);
```

Problem obiadujących filozofów (c.d.)

- Przeciwdziałanie blokadzie
 - Dopuść jedynie 4 filozofów do stołu
 - Pozwól podnieść pałeczki jedynie wtedy, gdy jest dostępna jedna z lewej i jedna z drugiej strony (podnoszenie pałeczek musi dokonywać się w sekcji krytycznej).
 - Wykorzystaj rozwiązanie asymetryczne – każdy nieparzysty filozof podnosi najpierw pałeczkę ze swej lewej strony, a potem z prawej. Dla parzystych filozofów kolejność jest odwrotna.
- Rozwiązania, które zabezpieczają przed blokadą, nie muszą zabezpieczać przed głodem.

Niepoprawne użycie semaforów

- Niepoprawne użycie semaforów:
 - `signal (mutex) wait (mutex)`
 - `wait (mutex) ... wait (mutex)`
 - Pominięcie `wait (mutex)` czy `signal (mutex)` (lub obydwóch)
- Semaforey nie chronią przed blokadą czy głodzeniem procesów.

Monitory (*)

- Monitor jest konstrukcją synchronizującą wysokiego poziomu, pozwalającą na bezpieczne dzielenie dostępu do abstrakcyjnych typów danych przez wiele współbieżnych procesów.

```
type monitor-name = monitor  
    deklaracje zmiennych  
    procedure entry P1 : (...);  
        begin ... end;  
    procedure entry P2 (...);  
        begin ... end;  
        ⋮  
    procedure entry Pn (...);  
        begin...end;  
begin  
    kod inicjalizacji  
end
```

- Dalsze informacje – w podręczniku

Synchronizacja - implementacje

- Systemy zgodne z POSIX
- Linux
- MS Windows

Systemy zgodne z POSIX

- Interfejs UNIX System V – **zestawy semaforów**
- Nowszy interfejs **semaforów posixowych**
 - **semafony nazwane**
 - **semafony nienazwane**
- **Muteksy**
- **Zmienne warunku** (*condition variables*)
- **Bariera**
- **Blokady czytelników-pisarzy** (Read-Write locks)

Linux - synchronizacja

- Linux:
 - Jądro do wersji 2.6 wyłączało przerwania dla krótkich sekcji krytycznych
 - Jądra od wersji 2.6 są w pełni wywłaszczalne
- Linux dostarcza:
 - **semaforów**
 - **atomowych operacji na liczbach całkowitych**
 - **blokad aktywnych** (*spinlocks*)
 - **blokad czytelników-pisarzy**
- W systemach z pojedynczym procesorem blokady aktywne są zastąpione przez włączanie/wyłączanie wywłaszczania jądra.

Synchronizacja w MS Windows

- W systemach jednoprosesorowych wykorzystuje się maskowanie przerwań do zabezpieczenia dostępu do zasobów globalnych.
- Wykorzystywane są **blokady aktywne** (*spinlocks*) w systemach wieloprosesorowych.
- Różnorodne obiekty synchronizacji są dostępne dla programisty:
 - **zdarzenia** (**events**) – przyjmują jeden z dwóch stanów: aktywny i wyłączony. Służą do synchronizacji jednostronnej – jeden wątek zmienia stan obiektu, podczas gdy drugi wątek oczekuje na stan aktywny. Są dwa rodzaje obiektów **zdarzenie**: wyłączany automatycznie (przepuszczenie tylko jednego wątku przez funkcję oczekującą na stan aktywny) i wyłączany ręcznie (uaktywnienie obiektu powoduje odblokowanie wszystkich oczekujących wątków).
 - **muteksy** (**zamki**) realizują blokadę; mogą być wielokrotnie zajęte (a później tylokrotnie zwolnione) przez jeden i ten sam wątek
 - **semafory** wielowartościowe
 - **sekcje krytyczne** - specjalne tanie muteksy działające w obrębie procesu

Transakcje niepodzielne

- Model systemu
- Odtwarzanie na podstawie dziennika
- Punkty kontrolne
- Współbieżne transakcje niepodzielne

Transakcje niepodzielne – model systemu

- Transakcja, to fragment programu, w którym występuje ciąg dostępów do obiektów (odczytu, zapisu), zakończony operacją **zatwierdzenia** bądź **zaniechania**.
- Operacja zatwierdzenia oznacza pomyślne zakończenie transakcji (*committed transaction*), a zaniechania - rezygnację z zakończenia operacji wskutek błędu logicznego bądź awarii.
- Podstawową kwestią rozważaną w przetwarzaniu transakcji jest zachowanie ich niepodzielności pomimo ewentualnych awarii systemu komputerowego.
- Dla zapewnienia niepodzielności wykonywania transakcji transakcję zaniechaną (*aborted transaction*) należy **wycofać** (*roll back*), tzn. przywrócić dane zmienione przez wykonane już operacje transakcji do stanu, jaki miały bezpośrednio przed rozpoczęciem wykonywania transakcji. Skutków operacji zatwierdzonej nie można cofnąć.

Transakcje niepodzielne – model systemu

Typy środków magazynowania danych, z których korzystają transakcje:

- Pamięć ulotna (ang. *volatile storage*), to pamięć w której informacje na ogół nie są w stanie przetrwać awarii systemu. Przykład: pamięć operacyjna,
- Pamięć nieulotna (ang. *nonvolatile storage*), to pamięć w której informacje na ogół są w stanie przetrwać awarii systemu, ale jest to pamięć istotnie wolniejsza od ulotnej; ponadto nie jest to pamięć niezawodna. Przykład: pamięć dyskowa.
- Pamięć trwała (ang. *stable storage*) przechowuje niezawodnie informacje „dowolnie długo”. Pamięć trwała może być zrealizowana jedynie w przybliżeniu, przy zastosowaniu zwielokrotniania informacji w wielu jednostkach pamięci nieulotnej (możliwie niezależnych jeśli chodzi o awarie).

Przy realizacji transakcji chodzi więc o zapewnienie ich niepodzielności, pomimo możliwej utraty danych przechowywanych w pamięci ulotnej.

Odtwarzanie na podstawie dziennika

- Niepodzielność transakcji może być zrealizowana przy pomocy zapisu do rejestru transakcji w *pamięci trwałej* rekordów zawierających opis kolejnych operacji transakcji: nazwę modyfikowanego obiektu, stan przed i po operacji.
- Pierwszą operację transakcji T_i poprzedza specjalny rekord rozpoczęcia

< T_i starts>

- Gdy dochodzi do zatwierdzenia transakcji T_i - w rejestrze zapisuje się specjalny rekord zatwierdzenia

< T_i commits>

- Każdy wpis do rejestru musi (idealnie) dotrzeć do pamięci trwałej – zanim nastąpi zmiana danych w trybie transakcji.

Odtwarzanie na podstawie dziennika - c.d.

- Rejestr umożliwia rekonstrukcję stanu obiektów do wartości przed rozpoczęciem transakcji, jeśli w czasie przeprowadzania transakcji wystąpi awaria, powodująca utracenie danych w pamięci ulotnej, ale nie powodująca zaginięcia danych rejestru.
 - Jeśli w rejestrze jest rekord rozpoczęcia transakcji T_i , a nie ma rekordu zatwierdzenia – procedura wycofaj, **undo(T_i)**, odtwarza stare wartości obiektów (które zostały zmienione przez wykonane operacje transakcji)
 - Jeśli w rekordzie są zarówno rekord rozpoczęcia jak i zakończenia – procedura przywróć, **redo(T_i)**, nadaje najnowsze wartości wszystkim danym zmienionym przez zakończoną transakcję.
- Aby zagwarantować poprawność nawet przy awarii w czasie odtwarzania - procedury *wycofaj* i *przywróć* powinny być **idempotentne** (skutek wielokrotnego użycia taki, jak jednokrotnego).

Punkty kontrolne

- Po awarii systemu trzeba w zasadzie przejrzeć cały rejestr, aby określić które transakcje mają być przywrócone, a które wycofane. Rejestr z czasem może stać się duży, a jego przeglądanie czasochłonny
- Dla zmniejszenia kosztów rekonstrukcji danych system rejestruje z wyprzedzeniem operacje zapisu, a ponadto organizuje *punkty kontrolne*, w których zapisuje:
 - rekordy i zmienione dane pozostające w pamięci ulotnej (RAM) są kopiowane do pamięci trwałej (gdzie dane nie giną „nigdy” wskutek awarii)
 - w rejestrze transakcji (przechowywanym w pamięci trwałej) zapisuje się specjalny rekord punktu kontrolnego.
- Procedura rekonstrukcji:
 - rejestr jest przeszukiwany wstecz, aby znaleźć ostatni punkt kontrolny
 - szukając dalej wstecz odnajdywana jest pierwsza transakcja T, która nie została zatwierdzona
 - operacje przywróć i wycofaj należy wykonać w odniesieniu do T oraz wszystkich transakcji, które rozpoczęły się po niej.

Transakcje współbieżne

- Wykonanie współbieżne musi być równoważne wykonaniu sekwencyjnemu – **szeregowalność** (*serializability*)
- Wykonywanie wszystkich transakcji w sekcji krytycznej skutkuje nieefektywnością
- Dla gwarantowania poprawności wykonywania współbieżnego wykorzystuje się algorytmy kontroli szeregowalności, np. **protokół blokowania dwufazowego**.
- Przykład planu szeregowego i równoważnego planu współbieżnego

T0	T1	T0	T1
Czytaj(A) Pisz(A) Czytaj(B) Pisz(B)		Czytaj(A) Pisz(A)	Czytaj(A) Pisz(A)
	Czytaj(A) Pisz(A)	Czytaj(B) Pisz(B)	
	Czytaj(B) Pisz(B)		Czytaj(B) Pisz(B)